

بیمارستان سیدالشهدا (ع) فارس

ترومبوز ورید عمقی

بیمار گرامی:

پمفلتی که در دست دارید حاوی اطلاعات ضروری در خصوص

بیماری فعلی شما و چگونگی روند درمان و مراقبت آن می باشد.

تهیه و تنظیم: واحد آموزش سلامت

با همکاری: سوپروایزر آموزش کارکنان

تاریخ بازنگری: خرداد ۱۴۰۲

کد پمفلت: DVT-IQF-183

ضدانعقادها لخته‌ها را از بین نمی‌برند. بدن شما می‌تواند به طور طبیعی لخته را حل کند، اما گاهی لخته‌ها به طور کامل از بین نمی‌روند.

رایج‌ترین عارضه‌ی ضدانعقادها خونریزی است. در صورت بروز هرگونه خونریزی، لازم است که به پزشک مراجعه کنید.

پیشگیری

اگر دچار دی‌وی‌تی شدید می‌توانید خطر ایجاد لخته‌های بعدی را به روش‌های زیر کم کنید:

مصرف دارو طبق دستور پزشک معالج

پیگیری‌های دقیق تشخیصی و درمانی با پزشک

اگر مجبور به نشستن طولانی‌مدت هستید، عضلات تحتانی

پای خود را حرکت دهید. اگر در پرواز طولانی هستید

حداقل هر نیم ساعت یک بار بلند شوید و قدم بزنید. اگر در

سفر جاده‌ای طولانی هستید هر یک ساعت از ماشین پیاده شوید.

پس از بیماری یا جراحی در اولین زمانی که پزشک به شما اجازه می‌دهد، از بستر خارج شوید و حرکت کنید. هرچه زودتر حرکت کنید خطر ایجاد لخته کمتر است.

بعد از جراحی (در صورت تجویز پزشک) از دارو یا جوراب‌های فشاری به منظور کاهش خطر لخته استفاده کنید.

ویزیت پزشک خود را همان طور که توصیه شده پیگیری کنید و به توصیه‌های او برای کاهش خطر لخته توجه کنید
منابع: زهرا فتوکیان - آموزش به بیمار و خانواده

با آرزوی بهبودی و سلامتی روزافزون

تلفن ۰۱۷-۳۳۲۲۳۰

پس از شروع حرکت از جوراب‌های الاستیک فشاری استفاده شود از سفت بستن جوراب خودداری شود و در هنگام شب جوراب‌ها خارج و قبل از بلند شدن از بستر پوشیده شود هنگام خارج کردن جوراب پوست پا کاملاً بررسی شود از ایستادن یا نشستن به مدت طولانی (بیش از ۲ ساعت) پرهیز شود

پیاده روی سبک انجام دهید و هنگامی که در بستر هستید تمریناتی مثل به عقب خم کردن کف پا را انجام دهید تمرینات فعال و غیر فعال با مخصوص عضلات درگیر ساق پا را به منظور افزایش جریان خون وریدی انجام دهید تمرینات تنفسی عمیق انجام دهید

درمان بیماران مبتلا به دی‌وی‌تی چیست؟

درمان بیمار دی‌وی‌تی ممکن است با بستری در بیمارستان یا به صورت سرپایی انجام شود. درمان شامل داروها، جوراب‌های فشاری و بالا نگه داشتن پای مبتلا است. اگر لخته گسترده باشد، ممکن است نیاز به بررسی و درمان تهاجمی‌تر باشد. داروی خود را درست همان طور که پزشک‌تان توصیه کرده مصرف کنید.

آزمایش‌های خون را طبق دستور پزشک و به موقع انجام دهید.

مصرف هیچ دارویی (از جمله داروهای بدون نسخه و مکمل‌ها) را بدون مشورت با پزشک خود شروع یا قطع نکنید. در مورد رژیم خود با پزشک‌تان صحبت کنید. ممکن است با توجه به دارویی که مصرف می‌کنید لازم باشد رژیم خود را تغییر دهید.

درمان دی‌وی‌تی می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

ضدانعقادها: رقیق‌کننده‌های خون: این نوع داروها جلوی لخته شدن خون را می‌گیرد.

ترومبوز ورید عمقی چیست؟

ترومبوز ورید عمقی (دی‌وی‌تی)، لخته خونی است که در وریدهای عمقی بدن تشکیل می‌شود. این لخته ممکن است بخشی از جریان خون در ورید (سیاهرگ) یا تمام آن را مسدود کند. اغلب دی‌وی‌تی‌ها در ساق پا، ران یا لگن ایجاد می‌شوند، هرچند احتمال ایجاد آن‌ها در سایر اندام‌ها از جمله دست‌ها، مغز، روده، کبد یا کلیه نیز وجود دارد.

دی‌وی‌تی چه خطری دارد؟

اگرچه دی‌وی‌تی، خودش خطر جانی ندارد، اما لخته این امکان را دارد که شکسته و آزاد شده و در جریان خون حرکت کند و در سرخرگ‌های ریه‌ها گیر بیفتد (آمبولی ریوی (که ممکن است در حالت‌های پیشرفته باعث مرگ بیمار نیز بشود. به همین دلیل، لازم است تشخیص و درمان به سرعت انجام شود.

علائم دی‌وی‌تی چیست؟

دی‌وی‌تی همیشه علامت‌دار نیست. اما ممکن است با این علائم خود را نشان دهد:

تورم پا یا دست (که گاهی ناگهانی رخ می‌دهد

(درد در پا (که ممکن است تنها در هنگام ایستادن یا راه رفتن رخ دهد)

ناحیه‌ای از پا یا دست که متورم یا دردناک شده ممکن است گرم‌تر از معمول باشد.

وریدهای سطحی ممکن است بزرگ‌تر از حالت معمول باشند.

علامت‌های احتمالی آمبولی ریوی

تنگی نفس ناگهانی یا تنفس سریع

درد سوزشی قفسه سینه که اغلب با سرفه یا تنفس همراه است

درد در پشت

سرفه (گاهی همراه با خلط یا ترشحات خونی)

تعریق بیش از حد معمول

تپش قلب

احساس گیجی یا غش کردن

گاهی فرد از دی‌وی‌تی خود زمانی اطلاع پیدا می‌کند که لخته از پا یا دست جدا شده و به ریه می‌رود. اگر دچار علائم آمبولی ریه یا دی‌وی‌تی شدید باید فوراً به پزشک مراجعه کنید یا به اورژانس بروید. منتظر برطرف شدن علائم نمانید

علت دی‌وی‌تی چیست؟

مشکلات ژنتیکی که ریسک ایجاد لخته را بالا می‌برد
کاهش جریان طبیعی خون در وریدهای عمقی به دلیل آسیب، جراحی یا بی‌حرکتی اندام مربوطه
دوره‌های طولانی بی‌حرکتی که جریان طبیعی خون را کاهش می‌دهد، از جمله :

نشستن طولانی مدت در طول سفر درازشین، اتوبوس، قطار یا هواپیما

بی‌حرکتی پس از جراحی

بارداری و شش هفته‌ی اول پس از زایمان

سن بالاتر از ۴۰ سال (هرچند دی‌وی‌تی می‌تواند در هر سنی ایجاد شود)

داشتن وزن بیش از معمول

مصرف قرص‌های پیشگیری از بارداری یا قرص‌های هورمونی

داشتن کاتتر ورید مرکزی یا ضربان‌ساز قلب (پیس‌میکر)

تشخیص و بررسی

مراحل تشخیص دی‌وی‌تی شامل گرفتن شرح حال و معاینه پزشکی و همچنین بررسی‌های آزمایشگاهی و عکسبرداری است. تست‌های معمول تشخیص دی‌وی‌تی شامل این موارد هستند:

سونوگرافی داپلر وریدی: این تست مهم‌ترین روش

تشخیص دی‌وی‌تی است و جریان خون و وجود هرگونه لخته در ورید را نشان می‌دهد.

ونوگرافی: این تست از اشعه‌ی ایکس برای نشان دادن ورید عمقی استفاده می‌کند. یک رنگ مخصوص (ماده‌ی حاجب)

درون وریدها تزریق می‌شود تا اشعه‌ی ایکس، وریدها و

لخته‌های احتمالی را نشان دهد. مسدود شدن مسیر جریان

خون نیز ممکن است قابل مشاهده باشد. ونوگرافی زمانی

مفید است که نتایج سونوگرافی داپلر واضح و قطعی نباشد

سایر تست‌های تشخیصی عبارت است از ام‌آر-آی، ام‌آر-وی

و سی‌تی اسکن و همچنین آزمایش خون که در صورت

تشخیص پزشک ممکن است انجام شود.

درمان

در ابتدا ممکن است دی‌وی‌تی فعالیت شما را محدود کند ولی

باید به تدریج به فعالیت طبیعی خود بازگردید. اگر در پای

خود احساس تورم یا سنگینی دارید، در جای خود طوری دراز

بکشید که پاشنه‌ی پای‌تان ۱۰-۱۵ سانتی‌متر بالاتر قرار گیرد.

به این ترتیب، جریان خون بهبود یافته و تورم کاهش پیدا

می‌کند

۵الی ۷روز بعد از تشخیص باید در بستر استراحت کنید و از

کمپرس گرم و مرطوب استفاده کنید